

AUTOR: Roser Roig Calabuig
curs: 2N eso
centre: la nostra escola comarcal

POEMA D'UNA AMPOLLA PREOCUPADA

Tot començà ací,
al supermercat,
em busques i busques
i a la fi m'has trobat

Porte diverses substàncies al meu interior,
però amb el pas del temps
l'envàs ha perdut el seu esplendor

I arriba el dia en el que vas a tirar-me
i no et preocupes ni per reciclar-me

Camines fins als contenidors.
i busques el meu,
però com et dona igual em deixes arreu

I amb el mal temps,
per contaminar,
el fort vent em porta fins a la mar

En aquelles aigües,
on nades a l'estiu,
poc a poc es va creant un niu

De fem i plàstic,
molt contaminant,
que al nostre planeta està afectant

Quan un peix em saluda cordial,
a mi sols m'ix una abraçada mortal

Al peix petit se'l menja el gran,
i així peix a peix el meu domini es fa gran

Fins que el pescador pesca un peix ferit,
al qual un dia havia maleït

Aquell marisc acabà al mercat,
on tu un dia m'havies comprat

Quan un dia vages a pel sopar,
una gran sorpresa et vas a emportar

Quan estiguis a la tomba,
es van a preguntar
com aquest home es podia salvar?

La resposta la saben,
però no parlen d'ella,
i tots continuen amb la seva vida vella

Si tots callen,
si ningú diu res,
aquest planeta no viurà més.

Roser Roig Calabuig
2A ESO
La Nostra Escola Comarcal

